

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 65. Adiacensis Episcopi sententia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

„illæ duntaxat ad perfectionem adhortationes sunt, nihil hic autem occurrit solidi præter Canones, qui tamen sunt leges mere ecclesiasticæ, seu, ut vocant, positivæ..”

Sæc. XVI.
A.C. 1562.

§. LXV.

Adiacensis Episcopi sententia.

Hanc in rem Joannes Baptista Bernardus Adiacii in Corsica Episcopus ita perorabat: „Quandoquidem nunc non agatur de hac, aut illa opinione firmanda, sed tantum de Clero ad residendum obligando, ut id effectum fortius, frivolum est declarare, unde eadem manet obligatio, & frustra laboratur in alia re, quam in absentiæ caufa tollenda: absentiæ vero non alia est causa, nisi quod Episcopi in aulis Principum degentes fæcularibus negotiis administrandis impliciti teneantur, Judicium, Cancellariorum, Secretariorum, Consiliariorum, & Quæstorum munia obeuentes, adeo, ut vix fere munus aliquod publicum reperiatur, in quod Episcopus aliquis adlectus non sit: porro hæc alieni munieris usurpatio proscripta fuit a D. Paulo, necessarium ducente, ut is, qui Ecclesiæ militat, fæcularibus abstineat negotiis: facendum igitur est id, quod per Apostolum Deus præcipit, rursusque vetandum, „ne

Sarpicus l.c.

Sæcul. XVI.

A.C. 1562.

„ne Ecclesiastici in sæcularibus munus,
 „officium, gradum ordinarium, vel ex-
 „tra ordinem teneant, quo semel pro-
 „hibito, statutoque, ne negotiis impli-
 „centur sæcularibus, cum Episcopis nul-
 „la supersit caufsa, cur aulam frequen-
 „tare debeant, sua sponte absque præ-
 „ceptis, pœnarumve denuntiationibus,
 „in suam quisque se Diœcesin ad residen-
 „dum ibi recipiet, neque inde, negotio-
 „rum occasionibus jam ademptis, facile
 „migraturus erit. „(*) Verum huic sen-
 tentiae

(*) Hæc Continuator ex Sarpio incurius defloravit, non attendens, ea a Pallavicino fuisse confutata his verbis: *Evidem Bernardi sententiam lustravi, & nihil reperi ex iis, quæ Suavis illi tribuit, hoc est, quo mansioni consuleretur, Episcopos removendos esse a ministeriis Principum Laicorum, addens, his repugnasse Episcopum quinque Ecclesiarum: sed ejus oratio fuit hujusmodi: Residendi debitum extra controversiam esse, nec oportere subtiliora indagare: eum igitur, quem virtutis amor, & conscientiae stimuli satis impellerent, non alia declaratione indigere, nisi ea, per quam a sua quisque intelligentia doceretur, non posse boni Pastoris partes simul expleri, & ipsum a grege simul abesse, illi etiam, qui animum gereret tam abjetum, ut terrore pœnarum esset extimulandus,*
 fatus

tentiæ vehementer obliuetabatur. Quinque ecclesiensis Episcopus, qui prolixius perorans demonstratum ibat, quod ab octingentis abhinc annis Præsules non nisi maximo emolumento sese profanis negotiis ingesserint, indeque in Ecclesiam æque, ac regna amplissimus honor, utilitasque redundarit, ut proin usus per tot sæcula stabilitus damnari haud posset.

Sæc. XVI.
A.C. 1562.

§. LXVI.

Nuceriensis Episcopi oratio circa residentiam.

Absoluta hac oratione Paulus Jovius Nuceriensis Episcopus hunc in modum differebat: *Synodus convocata est ad plagam ingentem, nempe deformationem Ecclesiae sanandam: omnibus est persuasum, hujus mali caussam esse Præsulum ab Ecclesiis suis absentiam; verum id, uti ab omnibus affirmatur, ita vix satis a quovis forsitan expenditur, ac consideratur: verum non est prudentis medici de caussa morbi tollenda agere, nisi primum eam probe cognoscatur. Insuper, an non ea sublata, majora mala fecutura sint, accurate*

*satis fuisse prospectum per impositas a Concilio sub Paulo III. pœnas, & per recentem constitutio-
nem sedentis Pontificis. Id nec quidquam amplius
habetur in hoc genere in Bernardi sententia.*